

” Flere ulike sponsorer ville vært en styrke, siden organisasjonene har en myndighetskritisk oppgave ved å ivareta tros- og livssynsfriheten i Norge, sier Ånund Brottveit.

Snubler i pengemangel

DIALOG: Knappe ressurser bremser religionsdialogen, viser ny evaluering. Forskerne advarer samtidig mot at arbeidet drives av «helstatlige foretak».

HEIDI MARIE LINDEKLEIV

heidiml@vl.no

Som sponsor av norsk religionsdialog, ville Kulturdepartementet vite mer om hvordan arbeidet fungerer. Nå foreligger svaret, i form av rapporten «Det handler om verdensfreden!» som er utarbeidet av KIFO Institutt for Kirke-, religions- og livssynsforskning på oppdrag fra departementet.

Den avdekker hvordan ulik ressursituasjon bidrar til både en skjev maktbalanse mellom rådene som jobber med religionsdialog, samt gir dem vanskeligheter med å fylle store forventninger fra offentligheten.

– **Underminerer.** Tre organisasjoner står i dag i sentrum av religions- og livssynsdialogen i Norge (se faktaboks). Ressursknappheten rammer spesielt Islamsk råd Norge og Samarbeidsrådet for tros- og livssynssamfunn (STL):

«Ressursgrunnlaget som de arbeider på grunnlag av, er for svakt i forhold til oppgaven de har påtatt seg, og som de fra ulike hold forventes å oppfylle. Dette underminerer, etter vår oppfatning, den viktige samsfunnsoppgaven de har».

– Ressursknappheten setter grenser for mange initiativer, ildsjeler og gode idéer, sier Ånund Brottveit, forskningsleder ved KIFO.

– *Kunne man tenkt en helt annen finansieringsmodell enn i dag?*

– Jeg tror det ville vært en god investering hvis den statlige støtten ble kanalisert på en måte at de som i dag sitter med mindre ressurser, kunne delta mer og jevnere i dialogforaene. Samtidig er det viktig at dialogarbeidet ikke blir gjort til helstatlige foretak. Flere ulike sponsorer ville vært en styrke, ettersom organisasjonene har en myndighetskritisk oppgave ved å ivareta tros- og livssynsfriheten i Norge, påpeker Brottveit.

Fredsarbeid. Et viktig poeng for departementet var å finne ut om dialogen ble et elitefenomen, eller om den nådde «grasrota».

– Vi har sett mange eksempler på at arbeidet når ut til medlemmer. Særlig gjelder det prosjektmidlene som tildeles gjennom

DIALOGARBEID: Ghulam Sarwar (t.v.) ønsker kronprins Haakon velkommen da kronprinsen åpnet en konferanse om konspirasjonsteorier i september. Konferansen ble arrangert av Samarbeidsrådet for tros- og livssynssamfunn, som har en nøkkelposisjon i det norske dialogarbeidet.

Foto: Heiko Junge/NTB scanpix

DIALOGMIDLENE

► Kulturdepartementet har hatt ansvar for tros- og livssynssamfunn utenfor Den norske kirke siden 2002.

► Et viktig mål for regjeringens støtteordninger har vært å fremme dialog og samarbeid mellom tros- og livssynssamfunn nasjonalt og lokalt.

► Ved nyttår ble KIFO hyret til å dokumentere i hvilken grad de sentrale rådene som finansieres gjennom Kulturdepartementet, bidrar til dette målet.

► I 2015 mottok Samarbeidsrådet for tros- og livssynsorganisasjoner (STL) fått 2.460.000 kroner, Islamsk råd Norge (IRN) 816.000 kroner og Norges Kristne Råd (NKR) 2.843.000 kroner.

STL. De lokale gruppene som er blitt etablert gjør en god del for å involvere både medlemmer i sine respektive trossamfunn, men også lokalmiljøet de hører til i. Når det er sagt, er jeg helt sikker på at potensialet er mye større, mener Brottveit.

Han sier engasjementet i disse gruppene preges av et sterkt lokalt samsfunnsengasjement.

– For eksempel ved terrorhandlinger, sammenkaller de til møter, både for å berolige hverandre og for å vise omverdenen at de lokale trossamfunnene er gode naboer. Mange opplever arbeidet som en type fredsarbeid, forklarer han.

«Skjeggete menn». Blant utfordringene som preger dialogarbeidet, peker KIFO på en svak geografisk spredning, og at kvinner og unge røster er underrepresentert. Arbeidet er dessuten personbasert. Det gir på den ene side et sterkt fundament, men gjør også arbeidet sårbart. Brottveit i KIFO sier verken kvinner eller unge blir usynliggjort i dag, men mener det er viktig

å ha dette i mente ved rekruttering, ikke minst fordi det er i ungdomsmiljøene at radikaliseringen skjer. Samtidig peker han på at dialogen også er helt avhengig av «de skjeggete menn» som leder mange av trossamfunnene, og skaper legitimitet for arbeidet i egne rekker.

Abrahams barn. Rapporten omfatter ikke prosjektet «Abra-

hams barn» og bilaterale dialoger mellom IRN og Mellomkirkelig råd. Vårt Land har tidligere omtalt at dette arbeidet stilnet etter en konfliktfylt reise til Israel og de palestinske områdene.

– Vi har ikke tatt på oss å fortelle om dialogen i sin helhet. Jeg opplever at vi har gjort en avgrensning som er riktig i forhold til bestillingen fra oppdragsgiver, sier forskningsleder Brottveit.

Vandringskveld

Uranienborg kirke Ons. 7. okt. kl. 20

EDVARD HOEM

En samtale om livet, tiden og troen

Samtalepartner Stig Fossum

Sangere fra Uranienborg Vokalensemble, dirigent: Elisabeth Holte. Orgel: Inger Lise Ulsrud. Fri entré.